

فهرست >

مقدمه	۵
فصل اول : فیلم‌نامه چیست؟	۱۱
فصل دوم: موضوع	۱۹
فصل سوم: شخصیت	۲۹
فصل چهارم: بنا کردن شخصیت	۳۹
فصل پنجم: خلق شخصیت	۵۱
فصل ششم: شروع و پایان	۶۹
فصل هفتم: آغاز	۸۵
فصل هشتم: فصل	۱۰۷
فصل نهم : نقاط عطف	۱۲۹
فصل دهم : صحنه	۱۵۱
فصل یازدهم: شکل فیلم‌نامه	۱۷۷
فصل دوازدهم: بنا کردن فیلم‌نامه	۲۰۳
فصل سیزدهم: نوشتن فیلم‌نامه	۲۱۷
فصل چهاردهم: اقتباس	۲۳۳
فصل پانزدهم: بعد از نوشتن فیلم‌نامه	۲۴۱
فصل شانزدهم: یادداشت شخصی	۲۴۷
ضمیمه	۲۵۱
نمایه	۲۵۹

فیلم نامه چیست؟

◀ حال ساختار الگوی نمایشی را معرفی می کنیم

فیلم نامه چیست؟

راهنما یا طرحی برای فیلم؟ یک نقشه؟ یک نمودار؟ مجموعه ای صحنه که با توضیحات و گفتگو بیان می شود؟ تصاویری که روی کاغذ کنار هم قرار گرفته اند؟ مجموعه ای ایده ها؟ یا دورنمای یک رؤیا؟

فیلم نامه چیست؟

فیلم نامه، داستانی است که به وسیله تصاویر بیان می شود.
فیلم نامه درباره ی شخص یا اشخاصی در مکان یا مکان هایی در حال انجام کار یا کارهایشان است. این تعریف بر تمام فیلم نامه ها صادق است.
سینما رسانه ای تصویری است که خط اصلی داستان را به صورت نمایشی

در بارانداز

بانی و کلاید

ارائه می‌کند. هم‌چون هر داستان، داستان فیلم دارای شروع، میان و پایانی مشخص است. اگر می‌خواستیم فیلم‌نامه را مثل یک تابلوی نقاشی روی دیوار نصب کنیم و آن را مورد بررسی قرار دهیم، فیلم‌نامه چیزی مثل این طرح به‌نظر می‌آمد:

شروع	میان	پایان
بخش اول	بخش دوم	بخش سوم
آغاز	روبرویی	گره‌گشایی
از ص ۱ تا ۳۰	از ص ۳۰ تا ۹۰	از ص ۹۰ تا ۱۲۰

نقطه‌ی عطف دوم

از ص ۸۵ تا ۹۰

نقطه‌ی عطف اول

از ص ۲۵ تا ۲۷

تمام فیلم‌نامه‌ها دارای این ساختار خطی اساسی هستند.

این طرح را الگو نام می‌گذاریم. الگو همان مدل یا طرح اولیه است. همچون الگوی یک میز که شامل، یک رویه (و معمولاً) چهار پایه می‌شود. در این الگو می‌توان میز مربع، میز دراز، میز بلند، میز گرد، میز کوتاه، میز مستطیل یا میزی قابل تغییر را به تصویر درآورد. با وجود این نمونه می‌توانیم هر نوع میزی را که به تصویر درآوریم و بسازیم؛ یک رویه (و معمولاً) چهار پایه. اما الگو همچنان ثابت باقی می‌ماند. این نمودار، نشان‌دهنده‌ی الگوی فیلم‌نامه است.

بخش اول یا شروع

طول فیلم‌نامه به صورت معمول، تقریباً ۱۲۰ صفحه یا برابر دو ساعت فیلم است. سنجش آن هم به صورت یک صفحه یک دقیقه است. بسته به این نیست که فیلم‌نامه تماماً گفتگو یا تماماً حرکت یا ترکیبی از هر دو است.

قاعده تغییرناپذیر این است: یک صفحه از فیلم‌نامه معادل یک دقیقه از فیلم سینمایی است. به بخش اول یا شروع، آغاز^۱ می‌گویند، که شامل سی صفحه

می‌شود. تقریباً ۳۰ صفحه فرصت دارید تا داستان را بنا کنید. هر وقت فیلمی می‌بینید، معمولاً آگاهانه یا ناآگاهانه بعد از مدتی پس از شروع فیلم، تصمیم می‌گیرید که از فیلم خوشتان آمده یا بدتان آمده است. این بار که به دیدن فیلمی می‌روید، ببینید چقدر طول می‌کشد که بفهمید از فیلم خوشتان آمده یا نه. این کار تقریباً ده دقیقه طول می‌کشد و این همان ده صفحه اول فیلم‌نامه است. پس در طی ده صفحه اول فیلم‌نامه باید بی‌درنگ خواننده‌اتان را به موضوع جلب کنید.

تقریباً ده صفحه فرصت دارید تا خواننده بفهمد در فیلم‌نامه شخصیت اصلی کیست، قضیه^۱ داستان چیست، و موقعیت^۲ چیست. به‌عنوان نمونه «محل چینی» در صفحه اول فیلم‌نامه می‌فهمیم که «جک گیتس» (جک نیکلسون) کارآگاه خصوصی گمنامی است که تخصص او «تحقیقات محرمانه» است. در صفحه ۵ با خانم «مالوری» (دایان لد) آشنا می‌شویم که می‌خواهد «جک» را استخدام کند تا بفهمد شوهرش با کدام زن رابطه دارد. «این نیروی نمایشی فیلم‌نامه است که داستان را از شروع تا پایان به پیش می‌راند.

در انتهای بخش اول، یک نقطه‌ی عطف^۳ وجود دارد. نقطه‌ی عطف، حادثه یا رویدادی است که در داستان چنگ می‌اندازد و آن را به جهت دیگری پرتاب می‌کند. این رویداد معمولاً بین صفحات ۲۵ تا ۲۷ فیلم‌نامه رخ می‌دهد. در «محل چینی» بعد از آن‌که خبر روزنامه، «لانه عشق»، آقای «مالوری» را افشا می‌کند، خانم «مالوری» واقعی (فی دانای) با وکیل خود سر می‌رسد و تهدید می‌کند که ماجرا را پی‌گیری قانونی خواهد کرد. اگر او خانم «مالوری» واقعی است، پس چه کسی «جک نیکلسون» را استخدام کرده؟ و چه کسی خانم «مالوری» قلابی را اجیر کرده، و چرا؟ این رویداد داستان را به جهت دیگری پرتاب می‌کند. جک نیکلسون باید بفهمد چه کسی برایش تله گذاشته و چرا؟

1. Premise
2. Situation
3. Plot-Point